

પ્રવચન-૨ તા. ૨૦-૪-૨૪ બપોર

Episodes 41 - 42

Episode 41

છંડ ૩ : જિનવાણીની સ્તુતિ

<u>સયોગી છતાં અયોગી</u>	<u>વાણી - અનંત નયાત્મક - શાની અજ્ઞાની</u>
<ul style="list-style-type: none"> * જીવદ્વારનું માંગલિક by દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુની ભક્તિ <ul style="list-style-type: none"> - દેવ / ગુરુની સ્તુતિ કરી - દેવ શાસ્ત્ર - જિનવાણીની * સમોસરણમાં અદ્ભુત વાણી ખરે <ul style="list-style-type: none"> - ત્યારે દેવસમૂહ આવે છે - દેવલોક ખાતી થઈ જાય * સમજો અને આનંદ લૂટો <ul style="list-style-type: none"> - શ્રવણાત્મક - ચિન્તનાત્મક - ભાવનાત્મક - ભાવમય ત્યારે આનંદ આવે 	<ul style="list-style-type: none"> II) <ul style="list-style-type: none"> * તે કેવળજ્ઞાનીના હૃદયરૂપ સરોવરમાંથી <ul style="list-style-type: none"> - નદીરૂપ થઈને નીકળેલી વાણી - શાસ્ત્રરૂપ સમુદ્રમાં જઈને મળી છે - તેમાંથી શાસ્ત્રો રચાયાં છે Eg. દ્વાદશાંગી * તેમના હૃદયમાંથી નદીરૂપ વાણી <ul style="list-style-type: none"> - શાસ્ત્રરૂપ સમુદ્રમાં પ્રવેશી ગઈ છે - Eg. સમુદ્ર કદી ખાતી થતો નથી સદા ભરેલો છે III) <ul style="list-style-type: none"> * કેવી છે? આ શ્રુત નદી <ul style="list-style-type: none"> - સત્યરૂપ છે - કલ્યાણરૂપ છે - અનંત નયાત્મક છે * જિનવાણી <ul style="list-style-type: none"> - અનંત નયાત્મક લક્ષ્ણાથી યુક્ત - સત્ય તથા યથાર્થ ભાવોથી ભરેલી છે * અનંત નયરૂપ લક્ષ્ણો સત્ય <ul style="list-style-type: none"> - એવું આત્માનું સ્વરૂપ જિનરાજે - સિદ્ધાંતમાં દેખાડું છે * નય - જ્ઞાનાત્મક / અને વચનાત્મક છે <ul style="list-style-type: none"> - જ્ઞાનમાં અનંત નયાત્મક છે - વચનમાં સંખ્યાત્મક છે <ul style="list-style-type: none"> તેથી છભસ્થ સંખ્યાત્મક જાણે છે - કેવળીની વાણી પ્રમાણી છે તેમાં મુખ્ય ગૌપ્ય નથી * અનંત અનંત ભાવ ભેદથી ભરેલી ભલી અનંત અનંત નયનિક્ષેપે વ્યાખ્યાની છે <ul style="list-style-type: none"> Eg. પાઠ ૧૦૭ - મોક્ષમાળા - ૪ લાભ IV) <ul style="list-style-type: none"> * વિવેકી (સમ્યગુદ્ધિ જીવ) મર્મને સમજે છે <ul style="list-style-type: none"> - અવિવેકી (મિથ્યાદ્ધિ જીવ) મર્મ સમજતો નથી <ul style="list-style-type: none"> Eg. બાળ જ્યાલ નથી પામતા * આવી જિનવાણી જગતમાં સદા જ્યવંત હો <ul style="list-style-type: none"> - સૌનું કલ્યાણ કરો - આત્મજાગૃતિ કરાવતી રહે

Episode 42
છંદ ૪ : કવિ વ્યવસ્થા

<u>નિશ્ચયથી - પરસંયોગે</u>	<u>ધતૂરા - સમયસાર why</u>
I)	
<ul style="list-style-type: none"> * હું નિશ્ચયથી / પરમાર્થથી / વાસ્તવમાં <ul style="list-style-type: none"> - સદાકાળ (ત્રણે કાળ) - શુદ્ધ ચૈતન્યમય પદાર્થ છું * હું બંધ-મોક્ષ / ગૂહસ્થ-મુનિ <ul style="list-style-type: none"> - મિથ્યાત્વ-સમ્યકૃત્વ / એકેન્દ્રિય-પંચેન્દ્રિય - રાગ-વીતરાગદશા / રોગ-નીરોગથી પર છું * હું ત્રિકાળ શુદ્ધ ચૈતન્ય મૂર્તિ છું <ul style="list-style-type: none"> - આકાર દર્શિએ અમૂર્તિક - જ્ઞાનનો ધનપિંડ તેથી મૂર્તિ કહ્યો * પરસંયોગ સાથે એકત્વ કરવાથી <ul style="list-style-type: none"> - પરભાવરૂપે પરિણયો છું - અજ્ઞાનદશા પ્રાપ્ત થઈ છે * દ્વયનો સ્વભાવ ત્રણે કાળ <ul style="list-style-type: none"> - પરરૂપ થતો નથી - માત્ર વિભાવદશા થઈ છે * Those who only see the changing mode feel <ul style="list-style-type: none"> - રાગરૂપ છું - કોધરૂપ છું * Those who see the unchanging nature feel <ul style="list-style-type: none"> - હું ત્રિકાળ શુદ્ધ ચૈતન્ય છું * પરસંગે દશા અજ્ઞાનમય થઈ છે <ul style="list-style-type: none"> - રાગદ્વિષરૂપ પરિણાતિ જાગૃત થાય છે - મિથ્યાત્વરૂપ - અસ્થિરતારૂપ પરિણાતિ 	<ul style="list-style-type: none"> II) <ul style="list-style-type: none"> * મોહકર્મનું નિમિત પામીને <ul style="list-style-type: none"> - આત્મા પરપદાર્થમાં અનુરાગ કરે છે - Eg. કલ્લુએ કહ્યું માટે * Eg. જેમ ધતૂરાના રસને પીવાથી <ul style="list-style-type: none"> - મનુષ્ય પાગલ થઈ અનેક પ્રકારે નાચે છે (સફેદને પીણું દેખે છે) * Eg. પેણીમાં જંતુ પડી જાય <ul style="list-style-type: none"> - અને જેમ તરફકે તેમ રાગમાં નાચે છે - વિભાવમાં તરફકે છે * તેમ ચૈતન્ય મોહકર્મને વશ થઈ <ul style="list-style-type: none"> - પરમાં અહં-મમ કરી રાગ-દ્વેષ કરે છે - જડ જેવો જણાય છે - વિભાવમાં મુંજાય છે - આનંદ / શાંતિ જાગૃત થવી જોઈતી હતી III), IV) <ul style="list-style-type: none"> * સમયસારનું વર્ણન કરતાં <ul style="list-style-type: none"> - બનારસીદાસજી કહે છે કે - મારામાં પરમ શુદ્ધતા પ્રગટો - મારો બધો ભાગ ભાંગી જાઓ * ઉદેશ્ય of this writing is <ul style="list-style-type: none"> - ભાવ વિશુદ્ધ થાઓ - વિના પ્રયત્ને મિથ્યાત્વની ગૂંઘવણ પોતાની મણે મટી જાઓ * એવી વિશુદ્ધ પ્રગટો કે <ul style="list-style-type: none"> - અસ્થિરતા વિના પ્રયત્ને મટી જાય - અને સ્વરૂપમાં સ્થિર થવાય * હું મિથ્યાત્વી છું - એમ માનવું તે જ <ul style="list-style-type: none"> - મિથ્યાત્વ છે - હું સદા શુદ્ધ છું * દશાથી ઉદાસ થઈ - સ્વરૂપમાં એકત્વ <ul style="list-style-type: none"> - Eg. સૂર્યમાં અંધકાર છે જ નહીં - તેનાથી દૂર થવાથી અંધકારરૂપ દશા જાગૃત થાય છે * શ્રદ્ધા તો પોતાને - શુદ્ધ જ માને <ul style="list-style-type: none"> - રાગથી પોતાને ભિન્ન માને - જ્ઞાનનું કાર્ય - ચારિત્રનું કાર્ય